

ამერიკის მითვალყურე

— ბატონებო! მიუხედავად იმისა, რომ თქვენს მიერ ატენილმა მსოფლიო ომმა, ჩვენ, ამერიკა გავაზღვრებო, ჩვენ მაინც ნი- ანგის ცრებლებს ვაფრჩხვინებ, როცა ისევ წამოიჭრება ახალი მსოფლიო ომის საშიშ- რობა. ამიტომ ჩემი მთავრობის მიერ დავა- ლებული მაქვს წინადადება შემოვიტანო სა- ყოველთაო განიარაღების შესახებ. (ხანგრძლი- ვივი აპლოდისმენტი).

ინგლისის წარმომადგენელი

— ბატონებო, დიდი ბრიტანეთი ყოველ- თვის მზად იყო სრულ განიარაღებისათვის, რომ შეეცნაო შევიდოდა და კაცთა შორის სათნობა და მკვიდრებულ იყო, ჩვენი კაცობაყვარება იქამდინაო კი მიდის, რომ შორეულ ჩამორჩენილ ქვეყნებში მივდი- ვართ, არ ვიშურებთ მათთვის არაფერს (ხა- ადგილიდან: არც ტყვისა და გაზეზს) და შეგვაქვს შიგ განათლება. ამიტომ ინგლისა კატეგორიულად მოითხოვს საყოველთაო განიარაღებას. (ხანგრძლივი ტაში).

საფრანგეთის წარმომადგენელი

— ბატონებო! მე გგონია, რომ საფრან- გეთს ყველაზე უფრო თამაზად შეუძლია ილაპარაკოს ხალხთა სიყვარულზე და მსო- ფლიო მშვიდობიანობაზე, საფრანგეთის პო- ლიტეკა ისტორიულად მუდამ ასეთი იყო, დღესაც ყველაზე უფრო ხამალა ის გაი- ძახის: ძირს იართი, გაუმარჯოს მსოფლიო განიარაღებას (ხანგრძლივი ტაში).

იტალიის წარმომადგენელი

— ბატონებო, ყველის გახსოვთ, რომ იტა- ლიას მსოფლიო ომში პირველად არ მიუ- ლია მონაწილეობა, რადგან ის ყოველთვის მშვიდობიანობას იცავდა. და თუ ბოლოს ისიც ჩაერია ომში, ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ უნდოდა ომი მალე გათავებულყო. (ხმა ადგილიდან: თუ ვერ გაბედა დროზე გამოსვლა? სასწორის გადახრას დაუცადა!) ესლა ხომ ლაპარაკი ზედმეტია. არც ერთი შეიარაღებული ჯარისკაცი, აი იტალიის ლოზუნგი და წინადადება. (ხანგრძლივი აპ- ლოდისმენტი).

პოლონეთის წარმომადგენელი

— ბატონებო! ვინმეს რომ შეეძლოს ძლი- ერი ხმით გადასძახოს მთელ ჩვენს პლანე- ტა ყველა ხალხების გასაფრთხილ: „ვის გინ- დათ მშვიდობიანობაო?“, — ალბად მთელი პო- ლონეთი დაწყებული დიდის საშოში მყოფ ზაქმიდან და გათავებული სარეკელზე სა- სიყვდილოთ გამზადებულ მოხუცებამდე. — ყველა ერთხმად შესძახებდა: „ჩვენ გვინდა, ჩვენ მშვიდობიანობა!“

დასამტკიცებლად ამისა, ვაცხადებთ ჩემი მთავრობის კეთილგანზრახვას: უნდა მოხ- დეს ისეთი სრული და აბსოლუტური განი- არაღება, რომ ბავშვსაც კი ჩამოერთვას სათამაშო ხელითაღებები (დაუცხრობელი ტა- ში და ბრახუნები).

— ბატონებო, დემოკრატიული რესპუბლი- კა მემარცხენე პარტიებს ისე ეხმობ, თითქოს მას, დემოკრატიულ რესპუბლიკას არ სჭირია შეიარაღებული ძალა. სწორედ დემოკრა- ტიულ რესპუბლიკაში მარხია ძალის თავი. მის შესანარჩუნებლად საჭიროა. სამხედრო ძლიერება. ჩვენ სხვებზე უფრო ძლიერი უნ- და ვიყვეთ. ამიტომ მთელი ჩვენი ყურად- დება შეიარაღებას უნდა მიექცეს. (ხანგრძ- ლივი აპლოდისმენტი).

— ბატონებო, საკვირველი კი არ არის, რომ აქ ვილაკამ მარაზნიდან პროტესტი გა- ნაცხადა ახალი კრებისთვის აგების ვაჟო. ეს სავალალო მოვლენაა. და სავალალოა იმი- ტომ, რომ თვითმპყრობელის დიდი ბრიტა- ნეთის პალატაში ასეთ ამბავს აქვს ადგილი; მოლაღატე, ერის მოლაღატე ზის პალატაში. ჩვენი გვეგმონია, სამხედრო ძლიერებაზე და- მოკიდებული ამიტომ წინადადება შემო- მაქვს ორის მაგიერ ოთხი კრებისერი იქნეს აგებული. (ხანგრძლივი ტაში).

— ბატონებო! მე არა გგონია, რომ ამიე- რიდან მაინც ჩვენს სამშობლოში გამოჩნდეს ერის ისეთი მოლაღატე, რომელიც წინ აღუდგეს მთავრობას სამხედრო ღონისძიე- ბებში, ჩვენი სასიცოცხლო ინტერესები მო- ითხოვინ, რომ ჩვენ ძლიერი ვიყვეთ სხვე- ბზე. ამიტომ სახელმწიფოს ბიუჯეტის ნახე- ვარი შეიარაღებას უნდა მოხმარდეს (ხანგ- რძლივი ტაში).

— ბატონებო! ნუ თუ თქვენ დაგავიწყდათ ძველი რომის ძლიერება და სახელი? ჩვენ ისევ უნდა გავხედო ყველა სახელმწიფოზე უფრო ძლიერი. ძველად ჩვენი ხალხი იტყუ- და: „ის ვის პაცემ, პარა ბელუმ“ (თუ შევი- დობა ვინდა, ომისთვის ემზადე). — ასე უნდა მოვიქცეთ ჩვენ. თავიდან ფეხებამდე შეიარაღება. აი ჩვენი ყოველდღიური საქ- შიანობა, თორემ მსოფლიო ომი კარგებუა მამდგარი. ჩვენ მზად უნდა დავხედო, უნდა შევიარაღდეთ. (ხანგრძლივი აპლოდისმენ- ტი).

— ბატონებო! ნუ თუ არ იცით, რომ მო- ახლოვებულია მსოფლიო ომი, რომლისთვისაც ყოველი სახელმწიფო გაფაციცებით ემ- ზადება. ჩვენ ხომ ვერ დავიკრეთ გულზე ხელს? პირიქით, ჩვენ სხვებზე მეტი მეცა- დინეობა გვმართებს შეიარაღებისათვის. ყო- ველმა მუშამ და გლეხმა ტყავი უნდა გაიძ- როს... (ხმა მარჯვნიდან: „თუ არ გაიძრობს, ჩვენ გაიძრობთ“). ხმა მარჯვნიდან: ალბად მალე თვითონ თქვენ გაიძრობენ ტყავს...“ ხმა (კენტრიდან: „დასცხეთ მაგას...“ აურზა- ური. ჩხობი) აი (კოცხალი მაგალითი იმისა, რომ პოლონეთს სჭირია თავიდან ფეხებამდე შეიარაღება. (ხანგრძლივი ტაში).

ისელი.

თ ა ვ ი ს ე მ ბ უ რ ა დ ბ ა ი ბ რ

— იქ განუწყვტლათ მუშაობენ, მაგრამ მუშები მაინც კმაყოფილი არიან ჩვენი მუშები კი რვა საათის სამუშაო
დღეს თხოულობენ.

მზადდება „ტარტაროვი“-ს საზაფხულო სპეციალური №

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ერთადერთი დელეგატი, რომელიც „სამშვიდობო“ კონფერენციაზე გულწრფელად მოითხოვს განიარაღებას.

ქ რ შ ო ლ ე ი ნ გ ლ ი ს ო !

ეს ხელი დანით იქნება ვისი,
 I თუ არა ისევ დიდ-ბრიტანეთის?
 ეს ინგლისია, ლორდთა ინგლისი
 და მაჯლაჯუნა ჩვენი პლანეტის.
 ოი, ინგლისო, შენ ხარ ვამპირი—
 მრავალი ერის სისხლის-მწოველი.
 სისხლიანი გაქვს ხელი და პირი;
 ზიზღით გიცქერის ხალხი ყოველი.
 სკიპტრად გიჭირავს სიკვდილი ხელში, —
 შენ გაამრავლე ქვეყნად ობლობა.
 გაგიხვევია მიწა შენს ქსელში
 და მის სიცოცხლეს სწოვ, ვით ობობა.
 თითქოს შენა ხარ კულტურის ბურჯი,
 შენ ამ მოტივით იპყრობ სხვის მიწას, —
 და თუ აღგიდგა წინ ვინმე „ურჩი“,
 რომელიც თავისს მიწა-წყალს იცავს, —
 შენ, „კულტურისანს“ მზადა გაქვს: ტყვია,
 ავიაციო და კრეისერი.
 დამარცხებული ის შენი ტყვეა, —
 ტანზე არ რჩება საწყაღს კისერია.*)
 შენი შვილის თქმა და ირონია
 ალბად სულ მალე აგისრულდება,

(მიხვდები, რომ ეს ბაირონია):
 შენი დიდება უკვე სრულდება.
 ვხედავთ: იღვიძებს აღმოსავლეთი
 და დაჩაგრული ყოველი ერი.
 აღარ ყოყმანობს, როგორც ჰამლეტი,
 იცის, რომ შენ ხარ მოსისხლე მტერი.
 ტყავს ვერ გაიტან მათთან ომიდან,
 პანღურ-ამოკრულს დაგრჩება ქული.
 დრო ახლოვდება: შენს მძლე ლომიდან
 ხელში შეგარჩება მხოლოდ-და კული.
 ქვეყანა მალე ნახავს შენს ძუნძულს,
 თავისთვის წავლენ ყველა ხალხები.
 ვერ მოშორდები მაგ ორს შენს კუნძულს,
 გამოგეცლება სავსე დახლები.
 შენ დღეს მაჰმადით და მის ისლამით
 აღმოსავლეთის იმონებ ერებს.
 მაგრამ ფონს მაინც ვერ გახვალ ამით.
 მალე არავინ არ დაგიჯერებს.
 ხანტი აზია აწ კარგად ხედავს,
 რომ ხსნა არ არის ღმერთს და ალაჰში.
 კერპთა დანგრევას მალე გაბედავს,
 ნამსხვრევებს დაჰყრის იქვე ტალახში.
 ძრწოდე, ინგლისო! აღმოსავლეთი
 შენზე ათითებს: „მტერი ის არი!“..
 აღარ ყოყმანობს, როგორც ჰამლეტი,
 მომართული აქვს შენსკენ ისარი.

*) საფრანგეთია შენი კოლეგა—
 მაროკო რიფთა სისხლით მოლექა.
 აბდ-ელ-ქერიმი მომაგონდება,
 და მაროკოზე გული ღონდება.

ი. ხინვალი.

განდი და მაკდონალდი

ინდოეთის მოძრაობის
მოლაპატე განდი—
ინგლისელებს ეფიცება
ერთგულებას ცამდი,

ევაჭრება, ეხვეწება:
მასწავლეთო ფანდი,
რომ ერთ სარმით ინდოეთი
დავცე კოჭებამდი

და როცა ჯილდოს მიბოძებთ,
მყისვე თქვენც მობრძანდით
და განვაგოთ ხალხის ბედი
ისე, ვით აქამდი.

მაკდონალდიც უხვად ჰგზავნის
ფულებსა და ჯარებს
და შუბლ მაგარ მოადარ ლორღებს
საფრთხეს არ აკარებს

(ან კი რისთვის გაიმეტებს
პორთფელს თავმჯდ რე,
ან მეფესთან რათ დაიხშობს
საწანწალო კარებს)

ჩემბერლენი მისი ქცევით
შორიდან ხარხარებს,
რომ იმაზე უკეთესად
ეს ისვრის ყუმბარებს.

ასე „მშურად ეხმარება“
კოლონიის მუშებს,
აჯანყებულ მოსახლეებს,
ტყვიებს ისე უშენს,

რომ თუ მასვე არ აყლაპებს,
ცოცხლებს არ გაუშვებს!

უჩინარია.

საერთაშორისო მიმოხილვა კბილის გაკვრით

მე გერმანიით ვიქცე
ამ მიმოხილვის გაშლას...
ქვეყანა შერჩა, მგონი,
მახლას, ჰინდერბურგ, მახლას!
შენ, კაიზერის მონა,
დღეს თვით კაიზრობ, რაღა:
რენს დაადგი ფეხი,
რენსტაგს—რკინის წაღა!
ოთხმოცდა ოთხი აუხლო
მოა... სხარტად
და ბიუჯეტი მიეც
ბრუნინგს განსამარტად.
ფაშაზაძე გიორგის გულბოყვს
„ტებეცე“ ესდეკური,
რკინის მუზარადს სწყალობ,
ზრახვა გაქვს ეშმაკური.
მაგრამ ვაი თუ ბედი
პირველ აგვისტოს სწყალობს
და შენს ჩექმებზე დეზი
ამაოდ მუსიკალობს!..

ახლა ინგლისში მინდა
მოვიწახულო მაია,
მუშურ თაობას თაობს,
მას კი შეურცხვეს ფრაკი.
განუნდა თითქმის ყველა
ფრაკსა და ცილინდრს ქვევით:
ინდოეთს ისახელა
მან თავი სისხლის ნთხევით; ;
ახლა ირიბტეს უფერს
თოფსა და ტყვიის მფრქვეველს:
სოციალიზმად მუშებს
უმზადებს სასოფეველს!
თავისუფლებას ხალხთა
უმაგრებს ერთა ლიგას:
ძალღვივით ათრევს თუ სდევს
მეფე გიორგის ცივას!..

სოციალიზმით იწყო
აღრე აყო თუ გვიან,
დღეს თაობაობაობს სწყალობს
მთლად ევროპისას ბრიანს!
ვხედავ: გაჭირდა ყოფნა
ყველა მეფეანშის, ჩარჩის:
ჯერ კლკს ხომ უნდა ყორვა,
მერმე ტანს—ჩაცმა ფარჩის...
ჰო-და მონახვაც შევინს
ყველა ამისთვის სახსარს,
თორემ ვინ შიარჩრებს
მეპრძოლ მუშათა ლაშქარს?

ასე კაიანიბს ბრიანი,
ჰრაზავს პარიზის კედლებს
და აღებინებს კვერცხებს
ჯერ რუმინეთის დედლებს.
ჰაერობლანით გზაენის,
რომ არ გალაცდეს გზაში,
თითქოს და კაროლს ნება
თვით ლმერთმა დაოთო ცაში!
და ბუქარესტის თავზე
ეშვება სახით-მტრედით.
სკირს პრანცის სისპეტაკე,
ფაშისტურ სითაჯივით...!

მიიღო ბრატიანუმც
ეს ლალიუტის ძღვენი...
გული მას ბოლწი ჰქონდა
და მქვარტლით სავეს სხვენი,
ეს მეც ვიცოდი აღრე,
ვით მთელმა რუმინეთმა,
არ მწამდა მხოლოთ, მეფე
ციდნაც თუ ჩამოხეთქდა!..

ამ დროს რა ხდება გვერდით?
მე პოლონეთზე ვამბობ.
ამ ქვეყნის ჭირს და ლხინზე
შეც პალსუდსკივით ვდარდობ!
მაგრამ ამბობენ: პანი
დასნეულდაო მძიმედ!
ვაჰ, თუ სჭირს კვლავც ის სენი,
რომ აწვალდება წინედ!

და ერთ დღეს.. ვაჰ, თუ ქორი,
გულში რომ ეჯდა მარშალს,
ისიც კოროლის მსგავსად
ცით თავს დააცბრეს ვარშავს?
თქვირ როგორ ჰფიჭობთ? ხალხი
შეაერთოს ამ გარ მიხმა?

რამდენჯერ მოხვდა შენს
თავში ბილსუდსკის ჩექმა?
რამდენჯერ პანლურ-მოსმით
მან შეიფხანა იგა,
რისიც ხსენება ლექსში
არ არის დიდათ რიგი?
თუშეც პილსუდსკის მხარეს
ვის გააკვირვებთ ამათ?
ის ხომ ბოზს უხმობს სეიმს,
დღისით, არა თუ ღამით!..

მაინც ამბავი მომდის,
რაღაც ძნელ დასაჯერი,
ღუნაი—ბალტიას მხრით
რომ აფუფუფუსდა მტერი.
ამბობენ: ჰკრავსო კავშირს!
ესეც ბლოკია, ალბათ!
ვაი ესოდენ ბლოკებს,
დასხმულს პაერში ჭარბათ!
საპნის ბუმტების მსგავსად
დასქდა და დაიბზარა,
ვინც კი საბჭოთა კავშირს
საზოიარზე გაეკარა... შაზირა.

დატყვევებული მშვიდობიანობა

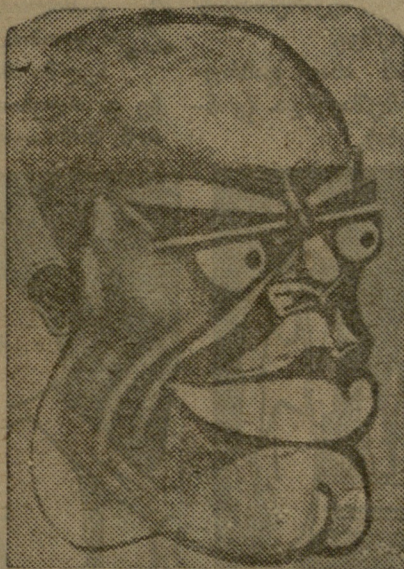

— კლევ იტყვიან, რომ ჩვენ მშვიდობიანობას არ ვიცავთ?!

კუანაპარე-ოში

— მე განლაგარ პუნკარე, ხალხთა სისხლი ბევრი ვღვარე, — მაგრამ მაინც არ ვიქმარე, კიდევ მინდა ომი მწარე! —
ახე მღერის ისეთივე დაბერებული ქოფაკი, როგორც თვით იმპერიალიზმი და კაპიტალი. იგიც ხაზარის პირზეა, როგორც თვით იმპერიალიზმი და კაპიტალი. ჯერ კიდევ არ ფიქრობს ეს ბებერი მაგლაჯუნა ქვეყნის დატოვებას და ამბობს:
— რა მაჩქარებს! მალე იქნება მსოფლიო ომი. ბარემ ამ ბედნიერებასაც დავუცდი და ვიგვიღო.

მუსოლინი

მსოფლიო ფაშისმის მამამთავარი და ბელადი. მეორე ინტერნაციონალის, ე. ო. სოც. დემოკრატების, ანუ მენშევიკების პირშია შვილი. (მუსოლინი წინედ სოც.-დემოკრატი იყო). მენშევიკებთან შედარებით მუსოლინის ის დადებითი თვისება აქვს, რომ ის არ მალავს თავის შავ ზრახვებს და აშკარად მოქმედობს. მენშევიკები კი — მალავენ, მაგრამ „მახათი ტომარაში არავის დაუშალოა“. ალბად მუსოლინი მალე განადგება ოფიციალურად მთელი მეორე ინტერნაციონალის ბელადი. (ვაქტიურად აღარაფერი უშლის ხელს).

პილსუდსკი

ეხეც თითქმის იმავე პულიდან არის, რომლიდანაც მუსოლინი, ე. ო. მეორე ინტერნაციონალიდან.
მარშალს ჩამოფხატულ - ჩამოშვებული უღვაშები აქვს. თურმე ამის მიზეზი შემდეგია:
— ბატონო მარშალო, — ჰკითხეს, მრთხელ პილსუდსკის, — რატომ ყოველთვის აგრე გაქვთ უღვაშები ჩამოშვებული?
— როცა საბჭოთა კავშირზე ვფიქრობ, ყურები ძირს მეყრება და უღვაშებიც მათ შუაშვენი, ვნერვიულობ, ხასიათი მიფუტქდება — უპასუხა მარშალმა.
აი, შემთხვევა, როცა ყურები და უღვაშები პოლიტიკურ ბარომეტრის როლს ასრულებენ.

რომის პაპი

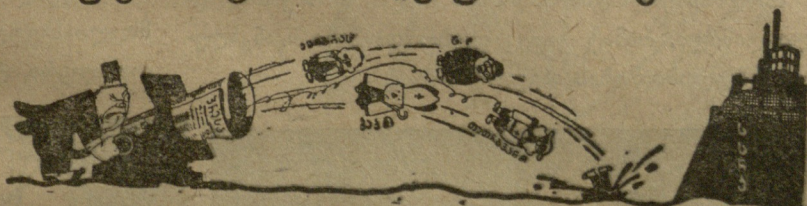
რომის პაპი... რომის პაპი...
მას უნდოდა ჩვენი ქლაპი; შევკამეთ ტყემლის ტყლაპი. და დავასხით მას თავს ლაფს.
სურათზედაც ეტყობა, რომ „ქრისტეს რწმუნებულს“ მიწაზე „ემშავა“ ჩვენი „ტყემლის ტყლაპი“ და კბილები მოეკვეთა. პირდაპირ შემოხედვასაც ვერ ბედავს, მოლრცით გვიტყობს.

ჩან-კაი-ში

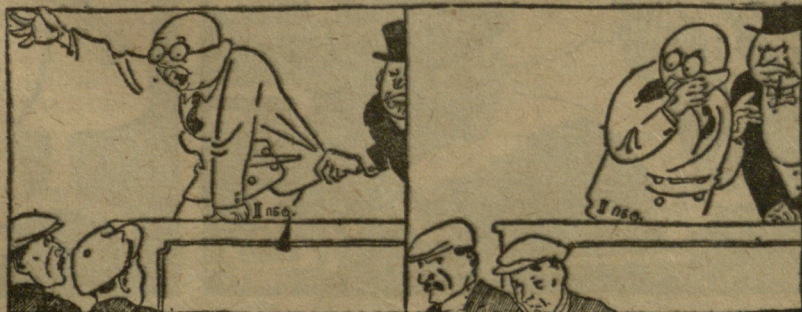
— ახლოვდება მსოფლიო ომი! რა კარგია? — ფიქრობს და იცინის ჩან-კაი-ში.
— უფვარს სისხლი... ხალხის სისხლით არის წურბედივით გაბერილი. ხალხის მოლაღატე ჩვენთვის ყოველთვის იქნება ერთგული ლაქაი — იმედს ამყარებს იმპერიალიზმი ჩან-კაი-ში ადმოსავლითში.

უვარგისი „ყუმბარები“

— რა უვარგისი ყუმბარებია, ერთმაც ვერ მიაღწია მიზანს.

ნიღაბოსანი

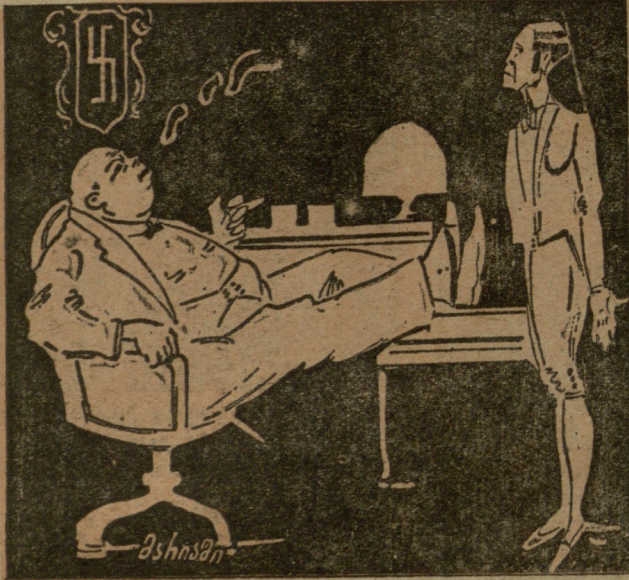
მენშევიკი (მუშებს):— ამხანაგებო, დღემანდელი დღე ანტი-იმპერიალისტური და ომის საწინააღმდეგო დღეა.

მენშევიკი (კაპიტალისტს):— ბატონო ჩემო, მართალია ერთი დღე მათია, მაგრამ სამაგიეროდ 364 დღე წელიწადში თქვენია.

1. ის იჯდა კაბინეტში და ფიქრობდა. მეკარესათვის ნაბრძანები ჰქონდა—არავინ შემოეშვა. მშვიდობიანობის კონფერენციიდან ახალ დაბრუნებული იყო და შეიარაღების გეგმას ამუშავებდა. (კონფერენციაზე მიიღო ასეთი შთაბეჭდილება).

2. ღიმილით შეჰოვიდა მშვიდობიანობის ანგელოზმა მადლობის მოსახსენებლად კარგი სურვილებისათვის. ხელში ახლად მოტეხილი დაფნის ტოტი ეჭირა მწვანე ფოთლებით. მასპინძლის მრისხანე სახემ და დახვედრამ, შიშისაგან იქვე გააქვავა ის.

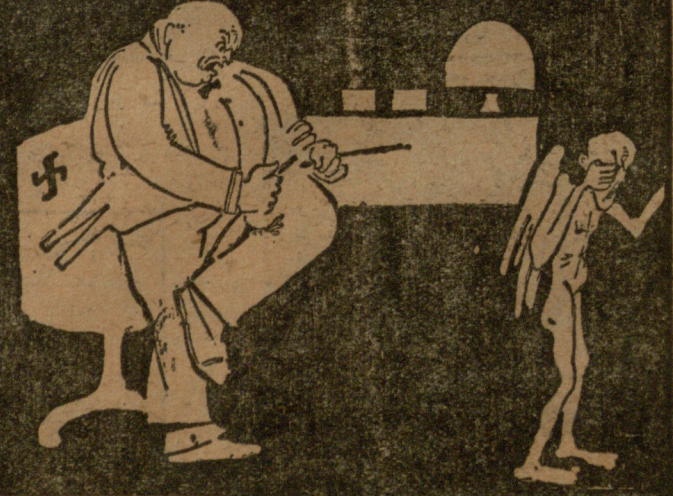

— მშვიდობიანობის ანგელოზი მობრძანდა და თქვენი ნახვა სურს!—მოახსენა მსახურმა.
— ფუი ეშმაკს! მომაბეზრა თავი... შემოეთროს! —გაბრაზდა ის და კაბინეტში ბოლთას ცემა იწყა.

— ეს დაფნის ფოთლები კარგია ხარჩოში; მშვენიერ გემოსა და სუნს მისცემს. მხოლოდ ამისთვის არის გამოსადეგი!—და მასპინძელმა ტოტი ხელიდან გამოსტაცა, ფოთლებს წყვეტა და აღუღებულ ქვაბში ჩაყრა დაუწყა.

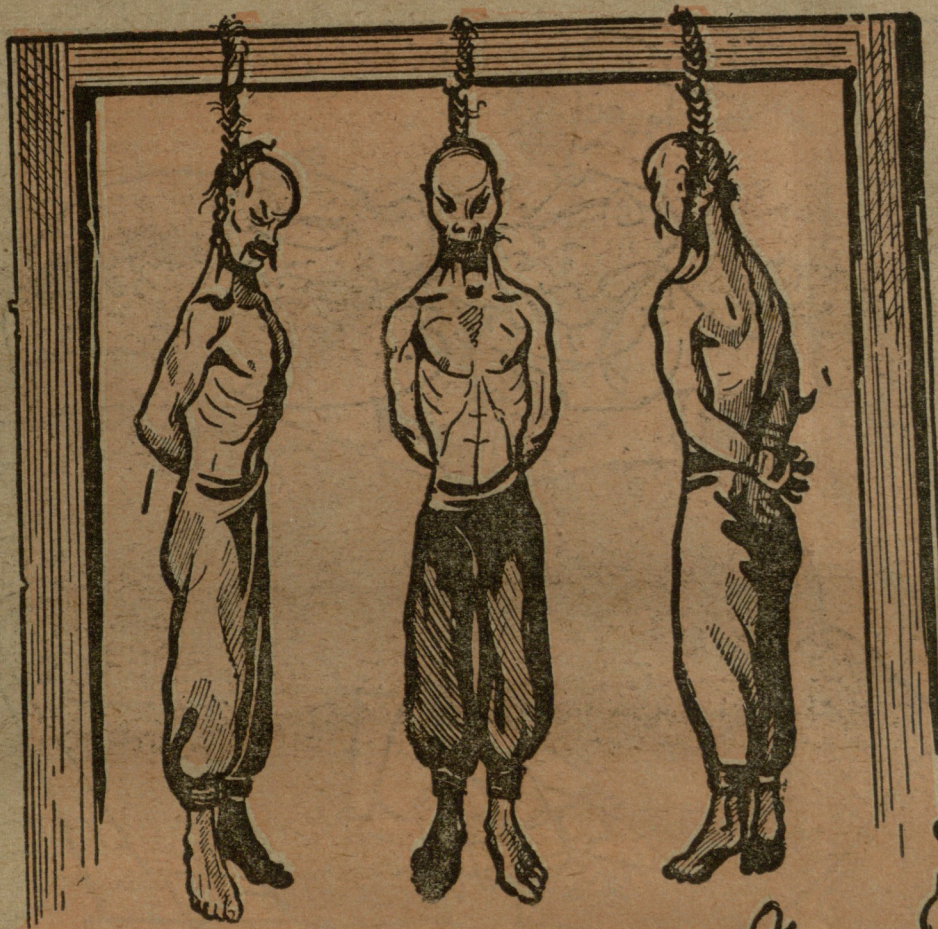
ხელში მხოლოდ გაფცქვნილი ტოტი შერჩა, რომელსაც მოჭნილებას უსინჯავდა.
მხოლოდ ესლა გამოჩნდა მის სახეზე ღრანჭ-მოღრეცილი ღიმილი, რამაც კიდევ უფრო დააშინა აკანკალებული მშვიდობიანობის ანგელოზი.

4. ანგელოზის კვიელი არავის ესმოდა, გარდა მეკარისა, მაგრამ ეს უკანასკნელი რას გაბედავდა! საწყალ ანგელოზს ცემისაგან სულ დაუწითლდა მთელი სხეული. როცა მასპინძელმა სტუმრის ცემით გული იჯერა, ტოტი ნამტვრევებთ აქცია.

— ახე მოგიხდება შენი ეგებ ქკუა ისწავლო. მხოლოდ ამისთვის არის გამოსადეგი ეს დაფნის ტოტი!—და მან სტუმარი ამოიჩრა ლაჯებში და რბილ ადგილას დასცხო მისივე დაფნის ტოტი.

— გაეთრიე აქედან და ამიერიდან ჩემმა თვალმა არ განახოს!—მიაძახა მან მშვიდობიანობის ანგელოზს, რომელიც მის მიერ პანლურამოკრული ტკივილებისაგან ძლივს ჩაღიოდა კიბეზე დარცხვენილი.

პ.ი.

ჩან-კაი-ში: — რა კარგია, რომ ჩვენი ხალხი ბრძელ თვას ატარებს! თოქის ყიდვა ალარ
მხირია—თავისივე თმებით ვკიდებთ და ვახრჩობ!

წერილი ოჯახებიდან

სალამი კალისტრატე!

მივიღე შენგან გამოგზავნილი წერილი.

ოჯახების გველს შესახებ შენთვის არაფერი მომიწერია. გველის გამგე კოლია გოლოლიშვილი ოთხი საათის მაგივრად, რვა საათზე ძლიერ გველირებს დაწებებს. (საათს კი ატარებს ოჯახ-დაქცეული, მარა მის ქუაზე აქვს მომართული).

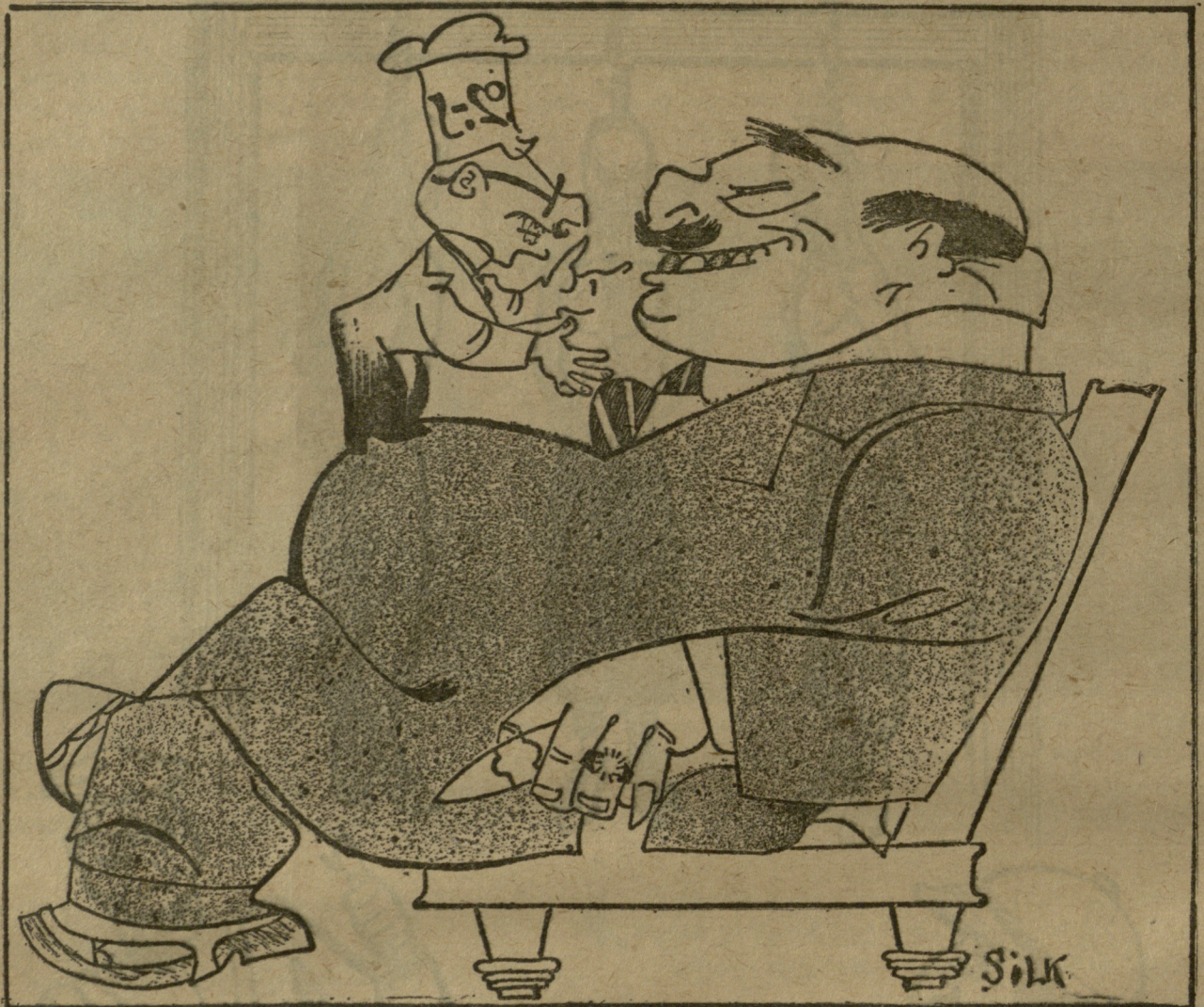
იმევე ბელში არის საზაფხულო „მუშა-თა“ თეატრი. მუშათა, ბიჭო, იმიტომ ჩვეს-ვი ბრწყალეში, რომ ბილეთების ფასები უზარმაზარია, ე. ი. არა მუშური. (კიდევ კარგი, რომ წარმოდგენები არ მიდის!) შო-თა ვაშალომიძე ქე ღებულობს ჯამაგირს და თეატრის მუშაობა რა ენაღვლება.

ჩემო კალისტრატე, ჩვენ, რომ რეჟისო-რის გამოგზავნის შესახებ მოგწერეთ, ინე-ნერი რეზა გამოგვიგზავნენ? ეხლა ჭრის-ტიფორე (ხომ იცნობ „ეპოს“ გამგეობის

თავმჯდომარეს?) სასადილოს აშენებს ბელ-ში. ასე, რომ ეხლა არა და ცოტა ხანს შემ-დეგ გეხამოვნება აქ ჩამოსვლა. ყველაფე-რი ერთ ეზოში მოხდება: წააგებ ნიზღეის გველზე, გადიხდი იქვე სასადილოში და სალაშოს გულის გასართობად იქვე შეხვალ თეატრში.

ფულები ბლომად წამიღე და სხვა ჩემ ნი საქმე იყოს.

ალიაფი,

სოც.-დემოკრატები—მოგახსენებთ თქვენი უმოკრილესი მონა, რომ გაფიცვები ჩაგზალეთ!

მენუევიკის სიყვარული

ვისაც რა უნდა იხა სთქვას,
სულ სხვაა ჩემი ტრფიალი.
მიყვარს მინისტრის ფორტფელის
ხელში დაქერა, ტრიალი;

გასეირნება ვილღებში,
ავტოთი ჩქარი სრიალი.
აბრეშუმ-ატლასებისა
ტანისამოხის შრიალი.

ფეხზე—ლაიკის ტუფლებსა
ვაჭონდეს ლაპლაპ-კრიალი,
და თავზე კოთხთ ცლინდრი
ალმასზე უფრო ბრჭყვიალი.

მიყვარს ჯიბეში ფულების
ჩაწობა, მათი ჩხრიალი.
ოქროს და ბრილიანტების
ბეჭეში დაქერა, ბზიალი.

არ მიყვარს პროლეტარების
წითელი დროშის ფრიალი.
მიყვარს ჩვენს პოლიციელთა
თოფ-ზარბაზნების გრიალი.

მიყვარს გაფანტვა მუშების,
იმათ ცოლ-შვილთა წრიალი.
დემონსტრანტების სისხლისა
ქუჩებში წითლად ფრიალი.

მიყვარს მგზავრობა ვენეცას,
ერთა ღივასი ყიალი;
იქიდან დაბრუნებულსა—
ჩვენს პარლამენტში ღრიალი.

მიყვარს ჩემს ხელ-ქვეითთათვის
თვალეების რისხვით ზრიალი.
მუშათ—ბინების გაჩხრეკა,
იმათ ოჯახში სრიალი.

მიყვარს კეთილი ცნოვრება,
ქაღებში ღამით თრიალი;
მათთან—ქეფი, დათრობა
და იმათი ხმა წკრიალი.

მიყვარს ტანგო და ფოქსტროტი,
ქალთა კაბები ტიალი.
მათი ცეკვა და თამაში
და მათი ცრემლი ცქრიალი.

ვისაც რა უნდა იხა სთქვას,
ეს არის ჩემი ტრფიალი.
მიყვარს „კეთილი ცნოვრება“,
პორტფელის ხელში ტრიალი.

რი-ტინ-ტინ.

პრტიკული ღარაჯები

ასე „უხმენენ“ რენეგატებს

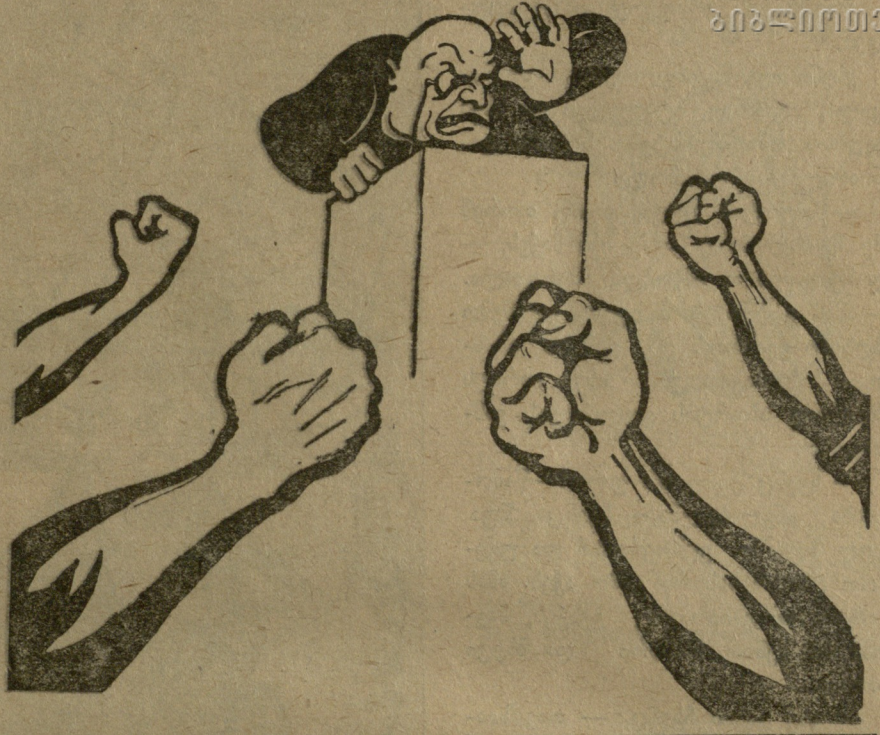

ქართული
ბიბლიოთეკა

1 აგვისტოს იქნებოდა დილის 4 საათი, რომ ევროპას სხვადასხვა ქალაქებში ერთ და იმავე დროს რაკეტები დიღმა აღამიანმა ჩყიტა თვალეები. რომში — მუსოლინმა, ვარშავაში პილსუდსკიმ, ზელსანგფორსში — სვინხუეულმა, ბერლინში — ცერგიბელმა, პარიზში — კიამა და ლონდონში — ხინგმა. ყველა მათ თათქო რადიოთი იყვენ შეპირებული ერთად გაახილეს თვალეები. ყველას ერთ და იმავე დროს ერთმა აზრმა გაუიოია თავში. ყველას მოაგონდა, რომ დღეს ბირველი აგვისტო იყო. ყველანი ერთად წამოდგენ ლოგინიდან და საცვლებსაშარა სარკმელს მიადგენ და ქუჩას გადახედენ. ყველას სახეზე ღიმილმა გაუთამაშა, ყველამ სიამოვნება იგრძნო.

— მოწინააღმდეგე პარტიები დღეი ხანია დავასამარე; მთელი იტალია სასაფლაოს დავამსგავსე, ყველა სასიცოცხლო ძალები გავანადგურე; ერთგული პოლიციელები მედგრად იცავენ ქუჩებს... განა გაბედავს დღეს ვინმე გამოსვლას? — ღიმილათ ჩაილაპარაკა მუსოლინმა და ქუჩებს თვალი მოავლო. ქუჩებში კბილებამდე შეიარაღებული პოლიციელები აღდგენ. მუსოლინი მოშორდა სარკმელს დამშვიდებული ჩაგორდა ლოგინში და ტკბილად ჩაიძინა.

— განა ვინმე გაბედავს დღეს გამოსვლას? — ჩაილაპარაკა პილსუდსკიმ და ქუჩას მოავლო თვალი. ვარშავაშიც არაჩვეულებრივი სიწყნარე იყო. ქუჩებში მარტო პოლიცია და ჯარი მოსჩანდა, პილსუდსკიც დამშვიდებულად ლოგინში ჩაგორდა.

— მთელი ფინლიანდია ფაშისტების ხელშია. კომუნისტი საბჭოთა კავშირის საზღვარს გავაცილეთ. დღეს ვერავინ გაბედავს გამოსვლას! — ჩაილაპარაკა სვანხუეულმა და ასიც ტკბილად ოცნებას მიეცა.

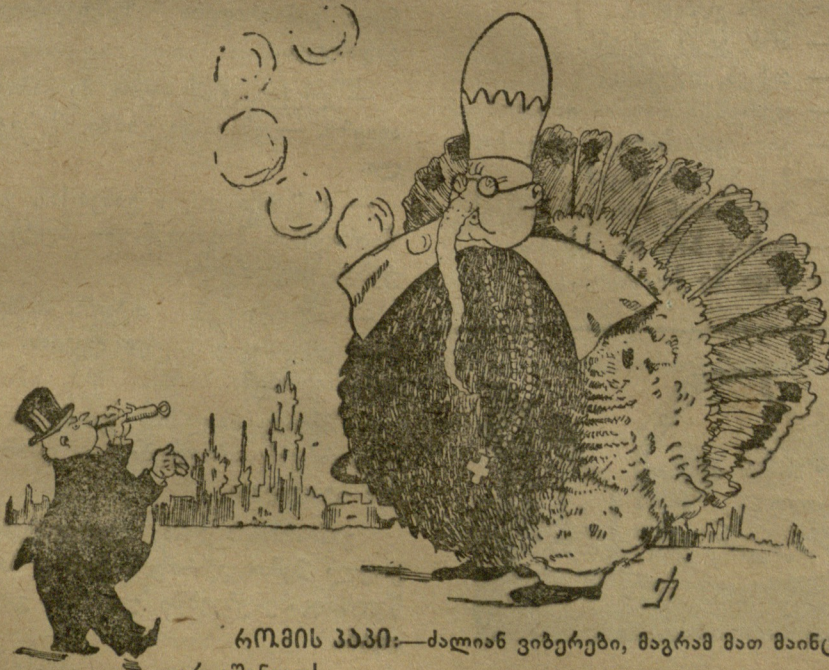
— ჩემთან ბისმარკი ვინ არის! მას თუ რკინის კანცლერს ეძახდენ, მე ფოლადის ვარ. ვფიქრობ დღევანდელი დღე მშვიდობიანად ჩაივლის და თუ ვინმემ გაბედა მშვიდობის დარღვევა, ჩემმა პოლიციელებმა სროლა კარგად იციან! — ჩაილაპარაკა ცერგიბელმა (ბერლინის პოლიციის უფროსი).

— მთელი საფრანგეთი ფეხზე დგას. პოლიციელები და ჯარი დარაზმულია. ყოველივე გამოსვლას დღეს ძირშივე ჩავეკლავ — ჩაილაპარაკა კიამმა. (პარიზის პოლიციის უფროსი).

— ლონდონი ყალყზე სდგას, მთელი ქვეყანა გავსწმანდეთ კომუნისტებისაგან. საბჭოთა წარმომადგენლობას სასტიკ თვალყურს ვადევნებთ. ფიქრი არ არის, რომ დღეს რაზე მოხდეს — ჩაილაპარაკა ხინგმა (ლონდონის პოლიციის უფროსი). ყველაფერა ეს ერთ და იმავე დროს მოხდა. ეს ექვსი დარაჯი კაპიტალიზმის გაუღმადმშვიდებელი ჩაგორდა ლოგინში და ტკბილ ძილს მიეცა.

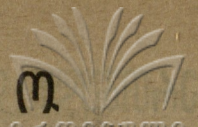
ვერ გამართლდა კაპიტალიზმის დარაჯების იმედები. ვერ გასჭრა მათმა ხერხმა. ევროპის ყველა ქალაქებში მოხდა მოშვებისა და გლეხების ღიმილი დემონსტრაციები, სადაც გაიძახოდნ „ძირს ომი“... გაუმარჯოს საბჭოთა კავშირს“.

სოამოზე ამ ერთგულმა დარაჯებმა მთელი ღის ომით დაქანცულეობმა რადიოთი ამცნეს ერთი - მეორეს. თუ როგორ დამთავრდა მათ ქვეყნებში დემონსტრაციები და ზომები იხმარეს.

ჩალიან ვიბერები, მაგრამ მათ მაინც არ ეშინიათ!

მანათი.

ეროვნული
გეოლოგიური

ერთმანეთს კონფერენციაზე შეხედენ.

ესენი იყვნენ: ინგლისელი, ამერიკელი, ფრანგი, იტალიელი და სხვა ჯურის კაპიტალისტები. საკითხი განიარალებას შეეხებოდა.

— სპორტის გულისათვის, თორემ მე შეიარაღებაზე საქმე არა მაქვს, — დაბეჯითებით ამბობდა ამერიკელი. — ამას გარდა, ხომ იცით, გარშემო ზღვები გვაკრავს და გემები ამისთვის გვესაჭიროება. ისე იარაღს მხოლოდ სპორტის გულისთვის ვამზადებთ.

— ჩვენც ეგრე არ ვართ? — წამოიძახა ინგლისელმა, — ჩვენც შუა გულ ზღვაში ვცხოვრობთ და უგემოთ ცხოვრებას რა გემო აქვს. ამას გარდა, თოფ-იარაღიც გვაქვს, მაგრამ რა ვქნათ, ნადირი და მხეცი ათასია...

— ასე ვართ ჩვენც, — თავაზიანათ უპასუხა ფრანგმა, — მართალია, ზღვა ბევრი არ გვაქვს, მაგრამ ხომოლიბს მინაც ვაშენებთ, უმთავრესად ჰაეროპლანებს ვაგებთ... რასაკვირველია, არა ომისთვის... ისე, კარგია ჰაერში სეირნობა...

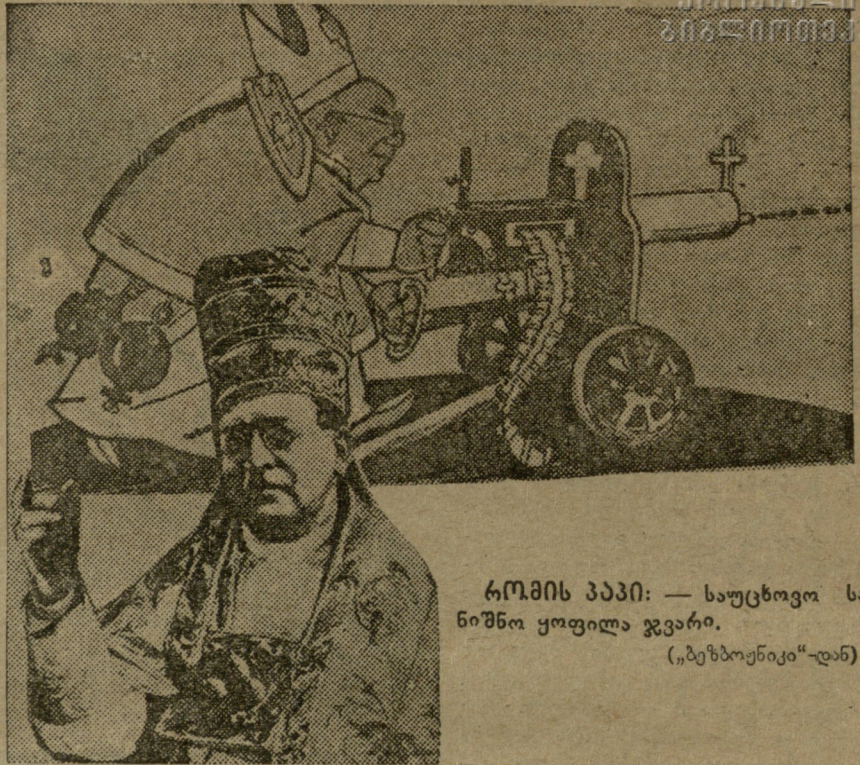
— გიშველათ პაპამ, — წამოიძახა იტალიელმა, — ჩემი სათქმელი თქვენვე სთქვათ, ჩვენც ეგრე ვართ, სპორტის გულისთვის ვამზადებთ იარაღს, თორემ ისე განიარაღების მომხრე ვართ...

მაშ მოდით განვიარაღოთ, ხომ იცით, იარაღს ომის სუნი უღის, — ველარ მოითმინა ვილაცამ.

ყველა აიძურწა:

— კი, როგორ არა, ავერ ინგლისი განიარაღდება და მერე ჩვენც ავაციით იარაღს, — წარმოსთქვა ამერიკელმა.

— არა, ჯერ თქვენ და საფრანგეთი განიარაღდით, ჩვენ მერეც მო-

რომის პაპი: — საუცხოვო სანიუნო ყოფილა ჯვარი.
(„ბეზბოქნიკი“-დან)

ვასწრებთ, — აჩქარდა ინგლისელი.

— კი, კი შენ ნუ მომიკვდე, — წამოიყვირა იტალიელმა, — განიარაღდით ყოველ და მერე ჩვენც დავყრით ფარ-ხმალს...

— დაყარეთ, დაყარეთ ეგ ხარბაზნები, რა ეშმაკათ გინდათ, ჩვენ მერეც მოვასწრებთ, — ბანი შეაწია იაპონელმა ლიპიანმა.

— არა, ჯერ თქვენს!

— თქვენ, თქვენ!

— ჯერ შენ დაყარე იარაღი!

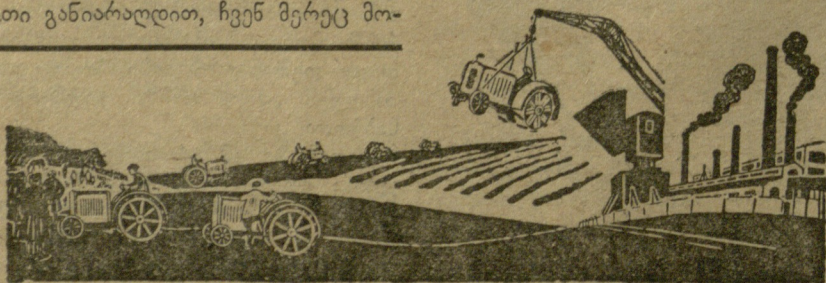
— გიჟი ვაი იარაღი დავყარო?

— მაშ მე ვარ გიჟი?

— შენ თითონ ხარ ვირისთავე!

— ვირიც ხარ და მამად...

— წადი შე ქეცვიანო!

ჩვენი პასუხი

ასეთი მუსაფი მოყვა განიარაღებაზე ლაპარაკს. ეს ლაპარაკი უხმო იყო, დელოგიაჰობი გულში იგინებოდნენ შემოხსენებული სიტყვებით, თორემ ისე პირიდან შაქარი ვადმოდიოდათ.

კონფერენციის წევრები დიდს ზრდილობით გამოეთხოვეს ერთმანეთს. განიარაღება შემდეგისთვის გადასდევს.

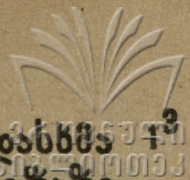
— ღმერთი გიშველით, მე იარაღს ავიყრი, — ამბობდა გზაში ამერიკელი.

— თქვენმა თავის გახეთქამ, განიარაღებას მოვახდენ, — ბუტბუტებდა ინგლისელი.

— აპრუწუწუნ თქვენს საქმეს, რაე დაეკარგავ ერთ ტყვიას! — სთქვა ფრანგმა.

— მაგიდე სახლში და მე ვიცი, როგორ განვიარაღდები, — დაიმუქრა იტალიელი.

განიარაღებულმა ელეგატებმა ყოველ შემთხვევისთვის ქევიც ჩაიწყვეს ჯიბე-უბეებში და ზას გაუღვენ.

სტატისტიკოს სოლოდილოვს
თავი მოაქვს როგორც პაუსა;
ჩინს ბიუროკრატობას
და ეწევა საბოტაჟსა,
ის ძველ რუსეთს ათაყვანებს,
ელოდება რეაქციას,
ჟესტი უნდა გამოვანათ
მას და იმის მომწყობ „ძიას“.

ვასილიევს ვინ არ იცნობს
გენტი სტაჟიანი.
მეგობრობდა მას ჯანდარმის
პოლკოვნიკი ფაშვიანი.
ის აგენტი იყო ძველად
ნიკოლოზის „ახრანკია“
დღეს კა... დღეს კი სამასგანის
აგენტი გზაზე ისა.

გზა სიარულით ილევა,
სიბი ქვა — წყალთა ჩქერითა.
და კაპანაძე „ემესის“
დანგრეულ საქმის ცქერითა...
წაიდა ზამთარ-ზაფხული
და ისევ მოდის ზამთარი, —
მაგრამ არ მოდის წეს-რიგში
მისი საწყობის დავთარი.

ბრატკო „ბუხი“ ფინგანისა
მიჰქრა-მოჰქრის როგორც ლანდი
და დალუქულ ჩანთით მოაქვს
დუქინობით კონტრაბანდი.

აქვს სამასალო რკინის გზას
თბილისში განყოფილება,
რომელშიც ათეულობით
ბუღოებს „უმანკო“ ქმნილება.
ერთმა ასეთმა ხეპრობით
სულ ყველას გადაამეტა:
ვილაც უვაცი გურჯაანს
ღანიშნა „მემანქანეთა“.
ეს „მემანქანე“, იცნობდეთ
სანდლერი არის გვარადა;
უნდა აგზარგოთ სანდლერი
„ბებით“ აწ და მა...

ინჟენერ კალატოზოვსა
ვინ შეედრება განაო.
უყვარს გზის ხარჯზე ოჯახის
გადაყვან-გადმოყვანაო.
მონაგონ გადასაყვანით
ფულები ჩაიხჩრიალა
და მითი სპეცმა რკინის გზის
სალარო გაატილა.
„პატოსანი“ კაციო,
უჭრის ჭკუა და გონება,
მითთვისა და გაყიდა
მან მუშის გამოგონება.

აღრიცხვანის ინსტრუქტორი
ნურიჯანოვი ნურიჯან
ბურჟუა... სოცმეგობრზე
უარს ამბობს „გულიმჯან“.

ხონის რამე რუმე

„გემო-კვების“ თავმჯდომარემ
პროტექციით დასვა ნინა,
დახმარება გაუწია,
მოუნახა კიდეც ბინა.
სახანძრე რაზმს რომ განაგებს
ღანგაძეა მგონი გვარად,
მუშაობა აღარ გვარგებს
მე მგონია ამდაგვარად.
სახლი როცა დაიწვება,
გაიღვიძებს მხოლოდ მაშინ,
ცარიელი ბოჭკით მიდის,

(გამოდგება ნეტა რაში?)
ეხლა თვალი გადავავლოთ
ახალ გახსნილ საკანდიტროს,
მიკვირს რათ არ აცივებენ
ლიმონათსა, ან-და სიტროს!
შიგ ქალები მსახურობენ,
რიცხვით არის მგონი ხუთი;
საქმისათვის მათში არც ერთს
მოცლა არ აქვთ ერთი წუთით.

დ. ზონელი.

ერთ თვეში

(ნამდვილი ამბავი)

შორაში, რომელმაც 1914 წელში ხმა აღიმაოო იმპერიალისტურ ომის წინააღმდეგ, რისთვისაც ის მოჰკლეს კაპიტალის აგენტებმა.

გათოვი

სადგურის კანტორა

ვალოდია:—რა გნებავთ?

მოქალაქე:—დახმარების ფული.

ვალოდია:—ფული ჩვენც კი გვინდა, ბიძია, მარა სად არის. ისე ეს მე არ მგნება. მიმართე მდივანს.

მდივანი:—გვარი კაცი, თქვენი გვარი? პაა გიცანი, გიცანი: „ტარტაროვ“-ში რომ მუშაობს შენი გვარის კაცი, ის რა არის შენი?

მოქალაქე:—ბიძაშვილი (თავისთვის) ეგებ დროზე გამომიწეროს.

მდივანი:—მობრძანდით სამ საათზე და მიიღებთ, აბა, ამხანაგებო, ჩაისათვის მოვემზადოთ.

ყველანი:—ეროშკაა ეს თუ ქვევრი (იციანი). იმის ჩაი ჩემმა მტერმა დალია.

პირვ. მემანქანე ქალი:—გოგოვ, იგი მოდის შენ რომ იცი! (ერთმანეთს თვალს უშვრებინა).

მეორე მემანქანე:—ვინ ცავ? ააა! (იპუღრება).

ტენიკოსი:—სალამი იონაცვალე... სხვა რას შვრებით!

მოქ.:—ძმაო, მატარებელზე არ დაბარჩინო, უკვე სამს გადასცილდა.

მდივ.:—რაო, ვერ გავიგონე (მომკინარი) გაჩერდით კუკლებო, თორემ ეს კაცი ტარტაროვისტია და ტარტაროვში გიკრავს ყველას თავს.

ქალი:—ჩვენ ვმუშაობთ (წყრომის თვალით გადახედავს მოქალაქეს).

მოქ.:—ამხანაგო, როგორ მოვიტყე? აღარ დაადგა იმ ფულის გამოწერას საშველი?

მოქ.:—ფუ, ასეთ მუშაობას. (გაჯავრებული ვადის).

მდივანი:—ბებია ჩემთან წასულხარ გრიხი. (იციანი).

თქვენ შეიძლება ვერ იცნობდეთ ზაქარიას. ის გახლავთ მუშკოპის № 483 მაღაზიის გასტრონომიულ სექციის თანამშრომელი.

თუმცა ზაქარია საქმეებს გულგრილად ეკიდებოდა და ვერაფერ აქტივობას იჩენდა, მაგრამ სამაგიეროთ მის დაწინაურებაზედაც არავინ ზრუნავდა.

ზაქარიას ერთი ნაკლი კიდევ ჰქონდა: სმსახურში მოდიოდა გვიან და ადრე ბრუნდებოდა. ბევრჯერ ჰქონდა „უკანასკნელი გაფრთხილება“ მიცემული, მაგრამ, რომ იტყვიან ჩვეულება რჯულზე უმტკიცესიაო, სწორედ ისე ემართებოდა მასაც.

მიუხედავად ამისა, ერთ მშვენიერ დღეს ზაქარია სტრონომიულს (ნამდვილი გვარია) ბედმა გაუღიმა.

— პატივცემულმა პროტექციამ ხავერდებით მორთული რბილი საგარძელი მიართვა: მაღაზიის გაშვებულუბაში იყო წასული და ზაქარია დატოვებულ იქნა მის ადგილას.

ამ ამბით მისი ოჯახიც გამხარულდა.

თუ აქამდე ცოლი ყოველდღე ეჩხუბებოდა, ესლა კასრზე ხვევითი ელურსებოდა.

— რას მიქვია ერთი თვით დაწინაურება, მაგრამ ყვეს რომ კაკალი გააგდებინო, ისიც კარგია. აწი მე ვიცი? — ფიქრობდა ზაქარია და საქმეებს „ერთგულად“ აკეთებდა.

ვინ მიხვდებოდა ამ „მე ვიცი“-ში რას გულისხმობდა ზაქარია.

შეხვედებიდან დაბრუნებულმა გამგემ, როდესაც მაღაზიის რევიზია გაუკეთა, აღმოაჩინა 2.000 მანეთის დანაკლისი.

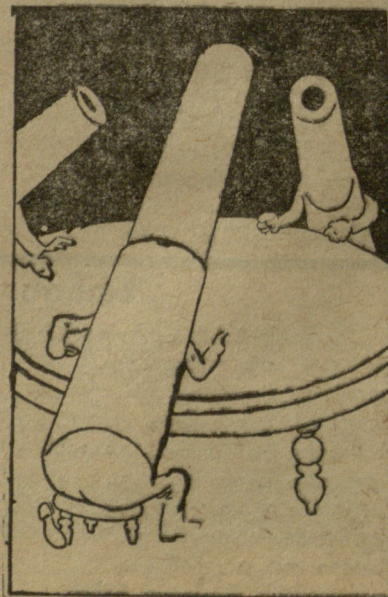
ამ საქმემ ზაქარია „გააოცა“.

— საჭონელი გაფუტდა, თორემ როგორ შეიძლება ერთ თვეში ამდენი დანაკლისი! — იმართლებდა თავს ზაქარია.

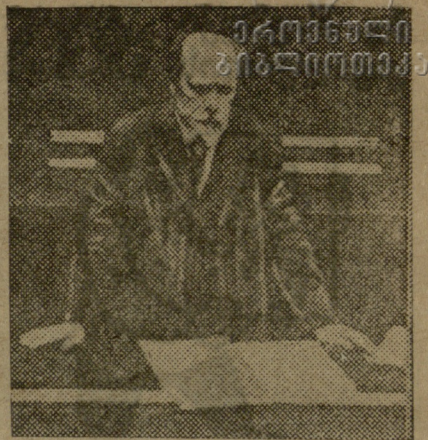
ყველაფერი მხედველობაში იქნა მიღებული, მაგრამ 2000 მანეთის კაპიციც არ დააკლდა. საქმემ სისხლის სამართლის ყურამდე მიიღწია.

დღეს ჩვენი ზაქარია გამახალში ზის. ძირუღელი თაღა.

ს ს დ ო მ ა

„სამშვიდობო“ კონფერენციაზე

კუანაპარი, რომელმაც 1914 წელში ხმა აღიმაღლა საფრანგეთის იმპერიალიზმის დასაცავად, რისთვისაც ის იმპერიალისტებმა რამდენჯერმე აირჩიეს პრემიერად.

სამტრედია

რკ. შხის დასვლავს საღაროში

1-ლი ქალი:—შვილო, მოლარე მოვა დღეს?

ჟორა (მონაგარიშე):— შეიძლება არ მოვიდის, რაიჯან სამი დღის წინად ქუთაისში იყო და დაღლილია.

მე-2 ქალი:—ვალოდია, წიგნაკი მზად არის?

ვალოდია:—კი დღუშკა, მზად არის, ტოლოკო პოდვისა ნეტ.

მე-2 ქალი:—კაც ნი სტიდნო ვალოდია! აბიშალი ნე სდივალა.

ვალ.:—მაცალე, ბოშო, და ახლავე მოეაწერიებ თაიჯდომარეს ხელს.

ქალი:— დედა, შვილო, ჩემიც წაიღე, მოაწერიე, თვარა თო იორსა მოსვლა, ფულს არ მომცემს.

„ვალოდია:—როგორ შეიძლება ახლა ხელის მოწერა, როდესაც თაიჯდომარის კრება აქვს, ბავშვები ხომ არ ხართ, მეითმინეთ პატარა და ყველანი წახვალთ, მოლარე სულ ერთია მაინც არ მოვა; ავათაა ვაიგეთ! (ვადის და მიაჩის იულის დაზღვევის წიგნაკი).

ხმები:—მოიოს მოლარე, მოდის იოსება, მოაქვს ფული. ძლივს არ გველირი! — უარი 12 საათია.

მუშა:—ამხანაგო მოლარე, სამი დღის ავადმყოფობის ფული მეკუთვნის და როდის მომცემ? უკვე ორი თვე რაიდივარ.

მოლარე:—მოითმინეთ. რა ამბავია, დავისვენო, რაც გეკუთვნით მიიღეთ. ჯერ უნდა წაიოი ბანკში ფულის მისაღებათ. მალე დავბრუნდები დამშვიდით. (მიდის).

ჟორა (ფანჯრიდან):—მოლარეს ნუ ელოდებთ, აწი აღარ მოვა. ფული დაიანებთ მიიღო ბანკიდან. ტელოთონით შოიარყობინა. ხაოო ნო მოხვალთ, გამოსასკლელი დღე აქვს, ხეე მოდით (იმალებინა ფანჯარაში).

ს. ხოჯა—ევი.

საქართველოს კინოცენტრის	საზაფხ. მთვარი (მან. რა. ბალი) სენს. დ. 9ს. 15წ. ამერიკული კომედია მხიარული მკვლავები პროგრამის გარეშე ნატანტარის წყალსადენი.	საზაფხ. აპრილი დარბ. ბალი) სენს. დ. 9ს. 15წ. მეთრე კვირა მხიარული ლადები პროგრამის გარეშე თურქესტან-კომბირის რკ. გზა	სპარტაკი (ყოფ. ბრფაბტო) სენსის დასაწყ. 7 ს. ბლიუმენტალ-ტარინა და ნისტეაკოვი მხატვრ. სურათში თქვენი სკალაპეკლე პროგრამის გარეშე საბჭოთა კინოს ფორნალი.

ესტრადაზე ოლეტ. მაქსიმოვიჩის და იუმორ. ანტონოვის გასტროლოგია

კოლო-მჭერია

ათასჯერ დავიწყებულე ბედი, რომ ბუხებამ სინდიოფალად რად გამაჩინა-მეთქი, მაგრამ ეს ჭირი თურმე მარტაბელი ყოფილა.

მივადეკი რკ. გზის ღირეცქიას. ეს რა კულაკი... უკაცრავად, კულაკი კაპა, რა ბიუროკრატი ყოფილა იფინერა კურდუმოვი. დაჯდომია კაუსხავით ამხ. ციმაკურიძის გამოვონებას და ვაჭრობს: „თუ მინდა გამოვჩეკ, თუ არა და, წაღი „ერკაიშიო“.

აქედან პირდაპირ რაიონის კანტორაში მოვხვდი იმისთანა შენსა მტერს, რაც მე იქ ვნახე, რეორგანიზაცია მიდისო, და მაგიდების შეჯგუფება ხდე ბაო (ასე ესმით რეორგანიზაცია).

ავისხი თოფ-იარაღი, ბადე, გიღროპულტი, ნასოსი, პრობირკები, ბამბა, შუშით ხსნარები, ტომრები, გალიები, ბიღონით მაჭუთი, ერთი ფუთი ქინაქინა უმარავი რეეულეები, ანკეტები, ერთი ოციოდე ფანქარი, ტოპოგრაფიული რუქები და გავსწიე სამუშაოდ.

იმისთანა ნანადირევი დაგბრუნდი ყარაიაზიდან, რომ ჩემი უმფროსი ამხ. სიმონი ჩვეულებრივზე უფრო გახარებული დამორჩა, უნდა გენახათ იმოდენა ექიმების „ტახცაობა“, როდესაც ტომარას თავი მოვხსენი და ერთი სამოცი ვიებერთილა კუ იატაკზე დავყარე.

— ყოჩაღ ჩვენო ახალო კოლო-ჭერიავე! — შემაქეს ექიმებმა.

საზაფხულო **მალახი** შსაოთის კოფედია
ლო სენსის **ნამდვილი ჯანსღავენი** მალე „სამი ჯიში“
15 3 30წ

დაზაძრთდა. მიბრძანეს: — ეხლა კოლოები უნდა დაიჭიროო. ზამთარში კამერიც კი მოკუნტულია და კოლო სად იქნება!

ჩავედი სადგურ საგარეჯოში. სამი დღე იქ დავყავი. სირცხვილით ვერავის გაუშხილე ჩემი ამბავი.

ბოლოს ისევ დარაჯ ვასოს გაუშხილე.

რა გამიხარდა რომ ბოსელში კოლოთა დაძინებულ გუნდს წაეაწყადი. ყველანი დავიჭირე და ტფილისში საკენ მოვკურცხლე.

არ იკითხავთ რა ძვირი ყოფილა კოლო. თითო კოლოში 15 კაპ. გამომიწერეს.

გავიჩინე აგენტები: წნორის წყალოზე — გიორგი ანთიძე, გურჯანში — გულიკო, თელავში — ვალოდია ნაგარუზაშვილი, საგარეჯოში — ვასო ქათამაძე, ყარაიაზში — ტალმაიოვი, გარდაბანში — კობეშვიძე, და სამტრედიასში — თედო.

ვიჭერთ კოლექტიურად და ფულსაც კოლექტიურად ვინაწილებთ.

თუ კარგად ვიქენით, მალარიასთან ბრძოლაში ხუთ წლიან გეგმას 3 წელიწადში შევასრულებთ.

—ღე, მათ იარალი აულარუნო; ჩვენ კი ჩვენი სემე — აღმუენელოგა განვებრმოთ!